

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-187/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda Hrvoja Miladina, predsjednika vijeća, Snježane Horvat – Paliska i Gordane Marušić – Babić, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice specijalistice Blaženke Drdić, kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja PULSAR ARHITEKTURA d.o.o., Zagreb, Trg kralja Tomislava 15, kojeg zastupa opunomoćenik Matija Milčec, odvjetnik iz Zagreba, Martićeva 51, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Doma zdravlja zagrebačke županije, Samobor, Ljudevita Gaja 37, kojeg zastupa opunomoćenica Lana Maria Milić, odvjetnica, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika KLASA: UP/II-034-02/26-01/334, URBROJ: 354-02/9-26-07 od 28. srpnja 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

III. Nalaže se tužitelju PULSAR ARHITEKTURA d.o.o., OIB: 95822642911, da u roku od 15 dana od dostave ove presude nadoknadi zainteresiranoj osobi Dom zdravlja zagrebačke županije, Samobor, OIB: 67021010361 troškove ovog upravnog spora u iznosu od 1.250,00 EUR.

IV. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Dom zdravlja zagrebačke županije, Samobor, za naknadu troška ovog upravnog spora u preostalom dijelu.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika KLASA: UP/II-034-02/26-01/334, URBROJ: 354-02/9-26-07 od 28. srpnja 2026. odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1.) te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovan (točka 2.).

2. Tužitelj osporava zakonitost uvodno citiranog rješenja tuženika. Navodi kako je sporno pitanje proizvodi li svako odstupanje od programske površine posljedicu eliminacije natječajnog rada. Središnjom tezom tužbe navodi kako ono što je obvezujuće (programske površine) nije isto što i eliminatorno te da se ne može obvezujućem zahtjevu kojem nije pridana eliminacijska posljedica, nakon eliminacije svih natječajnih radova, pridati diskvalificirajući učinak. Navodi kako ranijim rješenjem tuženik nije poništio sam natječaj niti je naložio eliminaciju ijednog rada niti je odredio

konkretna radnja koje zainteresirana osoba mora poduzeti u ponovljenom postupku. Navodi kako je ranijem rješenju tuženika zainteresirana osoba pridala širi doseg nego što stvarno ima te kako je pravna zaštita koju je ranije izborio pretvorena u svoju suprotnost jer je umjesto ponovljene ocjene eliminiran bez ocjenjivanja. Smatra kako je pogrešna postavka tuženika da dokumentacija nije propisala dopuštena odstupanja. Navodi kako nisu valjano utvrđene činjenice na kojima se temelji eliminacija te da iz izvještaja tehničke komisije ne proizlazi da je provjereno odgovaraju li površine iskazane u tablicama, površinama koje su stvarno projektirane u nacrtima. Navodi kako se po potrebi može provesti vještačenje po vještaku arhitektu radi mogućnosti utvrđivanja stvarno projektirane površine iz predanih elektroničkih podloga jer je ocjenjivački sud dao kvalitativne sudove o značaju odstupanja, ali prije toga nisu pouzdano utvrdili opseg tih odstupanja, odnosno vlastitu provjeru projektiranog stanja. Jedinom opisanom mjernom radnjom ocjenjivačkog suda navodi širinu projektiranih komunikacija (hodnika i stubišta). Smatra kako izostanak izričito propisanih tolerancija nužno znači eliminaciju zbog svakog odstupanja od zadane površine, što bitno sužava prostor za kreativno oblikovanje i istraživanje prostornih odnosa, čak i kada minimalna odstupanja omogućavaju kvalitetnije ostvarivanje ciljeva samog programa. Prigovara kako osporavano rješenje nije obrazloženo te da je obrazloženje proturječno i ne sadrži pravnu ocjenu odlučnih utvrđenja. Smatra kako je povrijeđeno načelo razmjernosti jer nije ispitano je li eliminacija svih deset radova, a posljedično i poništenje cijelog natječaja razmjerno utvrđenim odstupanjima, već je svim odstupanjima pridana ista eliminacijska posljedica. Naime, ističe kako je upravo rad tužitelja najmanje odstupio od svih 10 dostavljenih radova, odnosno svega 0,59% ili 7m² u odnosu na ukupno 1.147 m² površine prostora, slijedom čega nije trebao biti eliminiran. Predlaže poništiti osporavano rješenje i usvojiti žalbu, sve uz nalog tuženiku da plati troškove spora.

3. Tuženik u odgovoru osporava navode tužbe i ostaje kod osporavanog rješenja. Navodi kako tužitelj neosnovano ističe da dokumentacija o nabavi (DON) ne propisuje odstupanje od programskih površina, kao razlog isključenja odnosno eliminacije natječajnih radova. Upućuje na mjerodavne odredbe dokumentacije postupka iz kojih proizlazi da je naručitelj radi izrade idejnog rješenja propisao jasne zahtjeve kojih se izrađivači moraju pridržavati. Ističe kako je naručitelj dužan natječajne radove pregledati sukladno propisanom, te da bi svako suprotno postupanje bilo protivno temeljnim načelima javne nabave (načelima transparentnosti i jednakog tretmana) i u konačnici načelu zakonitosti. Ističe da naručitelj nije ovlašten retroaktivno mijenjati uvjete ili na drugi način tumačiti pravila izvan onog što je propisano u dokumentaciji za nabavu. Poziva se na presude Suda Europske unije kao i presude ovog suda u smislu zabrane uvođenja novih elemenata, bilo strožih ili blažih, u postupak pregleda i ocjene ponuda, a koji na taj način nisu bili predviđeni DON-om. Navodi kako je tužitelj u prethodnom žalbenom postupku osporavao prvonagrađeni rad ističući odstupanja pojedinih nuđenih površina u odnosu na zadane prema DON-u. Ustraje kako je naručitelj pravilno utvrdio da natječajni radovi ne udovoljavaju uvjetima Programa natječaja, radi čega je posljedično donio odluku o poništenju. Smatra kako je i sam tužitelj u žalbi potvrdio da program natječaja ne definira dopuštene tolerancije odstupanja od predviđenih površina i ne određuje metodologiju njihova obračuna. Navodi da je naručitelj postupio u skladu sa pravnim shvaćanjem i primjedbama tuženika iz prethodnog rješenja. Navodi kako tužitelj u žalbi nije isticao žalbeni navod o primjeni kumulativnog NKP-a, bez provjere podudarnosti iskazanih površina sa projektiranim stanjem zbog čega smatra da se radi o nedopuštenom beneficium

novorum, koji ne utječe na zakonitost rješenja. Navodi da je naručitelj sve radove ocijenio primjenom istih principa i kriterija, poštujući temeljne standarde javne nabave. Iz Odluke o poništenju i pripadajućeg zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda bio je vidljiv razlog poništenja, dok je razrada tog istog razloga vidljiva u Zapisniku i Odluci ocjenjivačkog suda, koji su objavljeni kao prilog Odluke o poništenju i Zapisnika o pregledu i ocjeni, slijedom čega se tužitelj imao mogućnost upoznati sa ukupnim sadržajem svih dokumenata. Protivi se navodima tužitelja u odnosu na obrazloženje osporavanog rješenja te smatra da ne postoje proturječja u istom. Okolnost da je u obrazloženju rješenja naveo sadržaj koji je prilog odluke o poništenju, ne znači da se slaže s utvrđenjima Zapisnika, već je dosljedan u stavu da dokumentacijom o nabavi nisu propisana odstupanja. Protivi se navodima tužitelja o povredi načela razmjernosti da smatra kako bi se o tome eventualno moglo govoriti samo u okolnostima da je naručitelj dopustio odstupanja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe. Ističe kako je u svojstvu naručitelja donio pobijano rješenje, slijedom shvaćanja i primjedbi tuženika. Ističe da nakon eliminacije svih natječajnih radova nije preostao niti jedan natječajni rad koji bi bio u skladu s DON-om. Navodi kako je upravo tužitelj ranije tvrdio dijametralno suprotno od navoda iznesenih u tužbi te se u ranijoj žalbi pozivao na činjenicu da Program natječaja ne definira dopuštene tolerancije odstupanja od predviđenih površina i ne određuje metodologiju njihova obračuna. Protivi se tužbenim navodima o povredi načela razmjernosti. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška odgovora na tužbu u iznosu od 9.649,12 EUR.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u skladu sa člankom 114. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 36/24 i 39/26, dalje: ZUS), ovaj Sud je utvrdio da je osporavano rješenje doneseno na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. U obrazloženju osporavanog rješenja tuženik je s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise, naveo valjane razloge zbog kojih je odbio žalbu tužitelja.

8. Iz spisa proizlazi da je naručitelj – ovdje zainteresirana osoba, objavio 24. listopada 2025. Obavijest o rezultatima projektnog natječaja za izradu arhitektonsko-urbanističkog rješenja za rekonstrukciju i dogradnju Doma zdravlja zagrebačke županije, ispostava Samobor.

8.1. Na predmetnu Obavijest žalbu je izjavio tužitelj, kao natjecatelj, te je tuženik u postupanju po istoj žalbi 18. ožujka 2026. donio (ranije) rješenje, kojim je poništena Obavijest o rezultatima projektnog natječaja.

9. U ponovljenom postupku pregleda i ocjene, zainteresirana osoba je 15. svibnja 2026. donijela osporavanu odluku o poništenju, primjenom članka 298. stavka 1. točke 8. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj: 120/16, 114/22 i 48/26, dalje: ZJN).

10. Naime, u postupanju po ranijem rješenju tuženika, zainteresirana osoba je ocijenila da svih deset dostavljenih natječajnih radova nije valjano, slijedom čega nakon isključenja ili odbijanja svih natječajnih radova nije preostao niti jedan valjan.

11. Zainteresirana osoba je takvu odluku donijela upravo iz razloga jer je prethodnim rješenjem tuženika poništena Obavijest o rezultatima projektnog natječaja uz obrazloženje da je obveza naručitelja da radove pregledava sukladno uvjetima i

zahtjevima propisanim u dokumentaciji o nabavi, a kojom nisu propisana dopuštena odstupanja od zadanih površina.

12. Po izvršenom uvidu u ukupnu dokumentaciju spisa predmeta, ovaj Sud nalazi pravilnom ocjenu tuženika da je žalba tužitelja neosnovana.

13. Naime, nije sporno da je tužitelj podnio natječajni rad u predmetnom postupku javne nabave, te je njegov rad ocjenjen valjanim i rangiran kao petonagrađeni.

14. Spornim se ukazuje je li zainteresirana osoba u ponovljenom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova postupila zakonito, donošenjem odluke o poništenju Obavijesti o rezultatima projektnog natječaja.

15. Ovaj sud prvenstveno nalazi kako je zainteresirana osoba u DoN-u (Uvjeti natječaja i Program natječaja) jasno i detaljno propisala uvjete kojih se pri izradi idejnih rješenja gospodarski subjekti moraju pridržavati, bez propisivanja mogućnosti da su u odnosu na te zahtjeva dozvoljena odstupanja.

16. Pravilno obrazlaže tuženik da jednom kada je naručitelj propisao takve uvjete, isti se sukladno temeljnim načelima jednakog tretmana i transparentnosti moraju primjenjivati u sklopu projektnog natječaja za izradu idejnog rješenja. Pritom iz pojedinih odredbi DoN-a proizlazi da se odstupanja od pojedinih zahtjeva Programa natječaja ne toleriraju (Sudionici natječaja obavezno se pridržavaju svih odrednica programa natječaja te cijelog natječajnog elaborata - poglavlje 1 O. Programa natječaja).

17. Dakle, zainteresirana osoba je natječajne radove bila dužna pregledati sukladno propisanom, s čim u vezi tuženik pravilno ukazuje da u protivnom dolazi do arbitrarnosti u tumačenju odredbi dokumentacije o nabavi te u konačnici i u načinu pregleda i ocjene radova, što dovodi do povrede temeljnih načela nabave, pravne nesigurnosti i uskraćivanja prava na pravnu zaštitu.

18. Stoga se ne može se ocijeniti osnovanim prigovor tužitelja u odnosu na eliminacijski kriterij, odnosno prigovor kako nije postojala osnova da se utvrdi da njegov rad ne udovoljava traženim zahtjevima dokumentacije za nadmetanje jer niti sam ne spori da je odstupio u odnosu na postavljeni zahtjev ukupne površine prostora. Pritom nije od značaja prigovor tužitelja da je riječ o najmanjem odstupanju od svih 10 dostavljenih radova jer su upravo po istom kriteriju odstupanja od dimenzija zadanih u dokumentaciji o nabavi i ostali natječajni radovi ocijenjeni nevaljanima.

19. Kraj takvih utvrđenja, za rješavanje ove stvari nije od značaja koliki je opseg pojedinih odstupanja, odnosno da se provjerava projektirano stanje i projektirane površine iz predanih elektroničkih podloga, u kom pravcu je tužitelj predložio po potrebi provesti vještačenje po vještaku arhitektu. Nadalje, s tim u vezi, nejasno je na temelju kojih vrijednosnih elemenata bi naručitelj mogao valorizirati značajno odstupanje zadanih površina u pojedinom natječajnom radu od neznatnoga, kada niti sam tužitelj ne spori da Program natječaja ne definira dopuštene tolerancije odstupanja od predviđenih površina i ne određuje metodologiju njihova obračuna.

20. Pravilno ukazuje tuženik da bi test razmjernosti za pojedino odstupanje imao smisla kada bi dokumentacija o nadmetanju sadržavala normativni okvir koji dopušta odstupanje i omogućuje razlikovanje različitih stupnjeva odstupanja i određivanje njihovih pravnih posljedica, što nije slučaj u ovom predmetu, zbog čega se nije mogao uvažiti isti prigovor tužitelja o povredi načela razmjernosti.

21. Ne može se ocijeniti osnovanim niti prigovor tužitelja da je ranijem rješenju tuženika zainteresirana osoba pridala širi doseg nego što stvarno ima te da je pravna zaštita koju je ranije izborio pretvorena u svoju suprotnost. Naime, prema podacima

spisa upravo je tužitelj u ranijem žalbenom postupku iznosio prigovore u odnosu na prvonagrađeni rad pod brojem „10“, ističući odstupanja pojedinih nuđenih površina, u odnosu na one koje su zadane DoN-om.

22. Tuženik je navedenu logiku odstupanja slijedio i u pobijanom rješenju, zbog čega neosnovano tužitelj prigovara da je obrazloženje rješenja proturječno. U odnosu na žalbeni prigovor da je ocjenjivački sud naručitelja dao kvalitativne sudove o značaju odstupanja, tuženik u odgovoru na tužbu pravilno ukazuje da je pitanje navođenja činjeničnih utvrđenja iz postupka, različito od ocjene istih. S tim u vezi ovaj Sud ne nalazi proturječnost tuženika, već ocjenjuje da je tuženik dosljedno i jasno obrazložio razloge poništenja te se detaljno očitovao o svim žalbenim prigovorima tužitelja, koje tužitelj ponavlja i u ovom sporu.

23. Polazeći od svega navedenog, Sud nije mogao cijeniti osnovanim tužbene prigovore te nema osnove za zaključak da bi postupanjem tuženika bila počinjena povreda zakona na štetu tužitelja. Tuženik je u pobijanom rješenju pravilno ocijenio da se zainteresirana osoba u ponovljenom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova u svemu pridržavala uputa iz ranijeg rješenja tuženika te uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi.

24. Po ocjeni Suda tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost osporavanog rješenja, već je osporavano rješenje doneseno u skladu s mjerodavnim propisima.

25. Stoga je na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan (točka I. izreke).

26. Budući da tužitelj nije uspio u sporu, nije osnovan njegov zahtjev za naknadu troškova spora. Stoga je na temelju članka 147. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki II. izreke presude.

27. U odnosu na traženi trošak zainteresirane osobe za naknadom troškova ovog upravnog spora na ime zastupanja po odvjetniku, ovaj Sud je primjenom odredbe članka 147. stavak 1. ZUS-a, a s obzirom na uspjeh u ovom sporu, odredio da je isti zahtjev opravdan za trošak sastava odgovora na tužbu. Za istu radnju odredbom Tbr. 27. točka 1. i Tbr. 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23), propisana je nagrada od 1.000,00 EUR, što uvećano za pripadajući porez na dodanu vrijednost, iznosi ukupno 1.250,00 EUR, koliko je sud priznao zainteresiranoj osobi, na temelju članka 148. stavak 1. i 4. ZUS-a. (točka III. izreke).

28. Iznos koji je zainteresirana osoba tražila preko dosuđenog iznosa nije se mogao priznati jer nije u skladu sa citiranim odredbama Tarife, koje uređuju nagradu za zastupanje u upravnom sporu, pri čemu valja ukazati kako je odredbom članka 144. stavak 3. ZUS-a propisano da se u upravnim sporovima vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom. Stoga je u tom dijelu zahtjev zainteresirane osobe odbijen kao neosnovan (točka IV. izreke).

U Zagrebu, 8. listopada 2026.

Predsjednik vijeća
Hrvoje Miladin

Broj zapisa: **9-3088e-5d6a6**

Kontrolni broj: **0370f-94545-836b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.